

Gevlochten Bal

Alweer een tijdje geleden dook er op het forum van de Hobbydoos een foto op van een gebreide bal, die er bijzonder ingewikkeld en interessant uitzag. Niemand had het patroon, en het was ook nergens op het hele Internet te vinden. Dat laat ik natuurlijk niet op me zitten ! Dus ben ik tijdens de vakantie aan het breien, uitproberen en puzzelen gegaan om te proberen die bal zo veel mogelijk te reproduceren en....eigenlijk is het al bij de eerste serieuze poging gelukt.

In principe is het een heel eenvoudig patroon, maar het in elkaar zetten wil nog wel eens wat moeilijkheden opleveren en vraagt ook wel een klein beetje technisch inzicht. Maar voor wie het proberen wil, volgt hier de beschrijving.

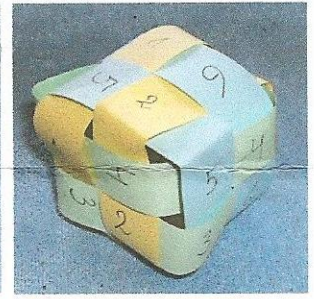
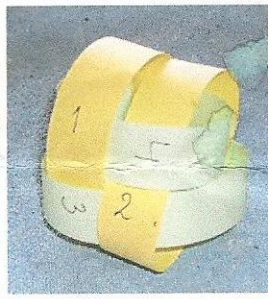
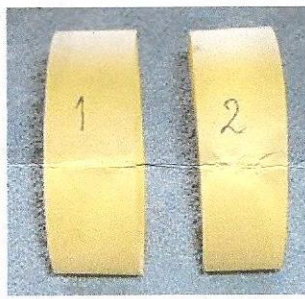
Het breien is eenvoudig ; neem een aantal restjes wol (6 kleuren is het mooist, dan wordt het heel moeilijk te zien hoe de bal precies in elkaar zit, met drie kleuren is echter makkelijker voor ene eerste poging. Met allemaal dezelfde kleur is het handig als je al wat ervaring / inzicht hebt in het in elkaar zetten van de bal).

Zet op naalden die iets dunner zijn dan aanbevolen voor de wol 12 tot 20 steken op (hoe meer steken, hoe steviger de bal). Brei vervolgens zo'n 34 toeren (68 naalden) tricot en kant af. Brei zo nog 5 repen.

Doordat je in tricot breit, krullen de randen vanzelf om en hoef je de repen niet dicht te maken.

Maar nu komt het moeilijkste gedeelte; het in elkaar zetten van de bal. Probeer de de bal feitelijk voor te stellen als een soort doosje / dobbelsteen. Twee repen vormen dan de voor-boven-achter-onderkant, twee vormen de voor-zij-achter-zijkant en twee vormen de zij-boven-zij-onderkant. Als je steeds twee stroken in drie kleuren hebt gebreid, deel je ze in drie groepjes.

Op onderstaande foto's heb ik getracht met reepjes papier het proces zo inzichtelijk mogelijk te maken. Voor de zekerheid kun je eerst alle repen alleen sluiten met een klein veiligheidsspeldje, en pas als alles goed gaat de repen echt vastnaaien. Dat vastnaaien doe je overigens gewoon door de verkeerde kanten plat op elkaar te leggen, en de randjes om te slingeren. De naadjes werk je weg onder de bovenliggende stroken, dus die hoeven niet zo heel erg netjes te zijn, als het maar dicht zit.

Voor de duidelijkheid heb ik hier drie kleuren aan gehouden. Zoals je ziet zijn de strookjes hier relatief smal, omdat papier natuurlijk niet netjes omkruit. Maar na het omkrullen is de lengte ongeveer gelijk aan de omtrek van de bal, en de breedte moet daar dan ongeveer 1/8 van zijn. Gewoon een kwestie van uitproberen. Ook is het geen slecht idee eerst inderdaad een bal / doosje van strookjes papier te vlechten om 'het gevoel' een beetje te krijgen.

De eerste twee stroken kun je veilig dichtnaaien; dat zijn je beginnetjes. Zet ze naast elkaar voor je op tafel en zorg dat ze elkaar niet kruisen.

Neem nu de volgende strook (3) En nu wordt het écht lastig. Tijdens en vlecht deze over en onder de het vlechten wordt het ook moeilijk voorkant (straks mot-ie eigenlijk om te zien of je nog goed zit; ook eerst over dan onder de controleer dat af en toe. Vlecht eerst zijkant), dan over en onder de strook 5 aan de 'bovenkant' over 1, achterkant en sluit de ring. onder 2, over 4, onder 3, over 2. Eigenlijk heb je nu drie ringen aan onder 1, over 3, onder 4 en sluit hem elkaar. Leg ze weer goed en even met en speldje. vlecht strook 4 precies Stroom 6 maakt de bal pas echt 'af'; tegengesteld erdoor. Controleer Vlecht hem precies overgesteld aan of je de 'opstelling' van het plaatje ring 5 door dezelfde 4 vlakken. Als er hebt. Kijk ook goed of ze elkaar iets mis gaat met kruisen of dubbel niet kruisen ! Sluit ze als ze goed vlechten, gebeurt dat altijd in DEZE zitten. fase. Geen nood; uittrekken en opnieuw beginnen. Als alles goed zit, sluit je ook de laatste naden en werk je de sluitnaadjes weg.

Na het in elkaar zetten heb je een tamelijk vormvaste, holle bal. In de holte kun je een belletje naaien (of gewoon er in stoppen, maar voor ene baby/klein kind is het wel slim hem stevig vast te naaien aan de binnenkant van één van de stroken), of er een plastic ei instoppen zoals die uit kinderautomaten komen. Die laatste geeft de bal meer stevigheid, en je kunt hem vullen met een belletje, kraaltjes, zand of steentjes. Ook kun je hem er makkelijk even uithalen als de bal gewassen zou moeten worden.

Overigens inden ook wat oudere kinderen de ballen nog erg leuk, dus vormen ze behalve een leuk kraamkadoetje ook een prima 'verpakking' voor het geven van geld op een verjaardag.